

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan dvečr., izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petiti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopis naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravníštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Reforma domovinstva.

Naše domovinsko pravo je potrebno korenite reforme. Dolgo let že terjajo in prosijo zanjo sosebno manjše občine, katerim nalaga sedaj veljavni zakon o domovinstvu oziroma zakon o preskrbovanji onemoglih občanov toliko bremen, da so že neizdržni. Sedaj veljavni zakon o domovinstvu je krivičen, isto tako krivičen, kakor zakon o preskrbovanji onemoglih občanov, in da se temu odpomore, stavili so nekateri poslanci v državnem zboru predlog, izpremeniti zlasti nekatera načelna določila. Mej poslanci, ki so stavili inicijativne predloge gledé reforme domovinstva, je tudi naš slovenski poslanec Robič.

Rekli smo ravnokar, da je tendenca sedaj veljavnega zakona o domovinstvu, kakor tudi zakona o preskrbovanji onemoglih občanov nepravilna. Istinitost te trditve dá se najlaglje dokazati s primerami in takih je sila mnogo. Dan na dan imamo priliko videti, da je ta ali oni naših znancev iz lastne krivde ali po naključji izgubil svoje imetje ali pa postal nesposoben za vsako delo. Mož je živel mej nami veliko let, plačeval je davke in davščine in morda tudi sam iz svoje inicijative storil kaj koristnega za svo občino. Pričakovati bi torej bilo, da ga bode podpirala v nesreči tista občina, kjer je živel in deloval dolgo let, kjer je morda rojen, a — to se ne zgodi. Občina ta, makari se je tudi v njej rodil, nima do ponesrečenca nikakih dolžnostij, ponesrečenec pa do nje nikakih pravic. Ako ni sposoben za delo in ako nima o čem živeti, prijati mora na stare dni za beraško palico in oditi v tisto občino, kamor je pristojen in katere pristojnosti se ni znebil, ako tudi je živel skoro vse svoje življenje drugod, da, ako v tej občini niti rojen ni.

Dan danes drvi vse v mesta in kolikor večje je mesto, toliko več tujcev se nabere ondu. V mestu je dosti več prilike priti do boljšega kruha, nego na deželi, mesto je središče, v katero se stakajo delavske sile in zato je navadno v mestih mnogo več priseljencev, nego domačinov. V tem oziru je posebno dober dokaz baš naše stolno mesto, bela Ljubljana. Da je v mestih veliko več ponesrečenih

eksistencij, nego zunaj na deželi, je samo ob sebi umevno, a po sedanjem zakonu o domovinstvu nima mesto dolžnost skrbeti za dotičnika, nego skrbeti mora zanj domovinska njegova občina. Onemogli delavec vrača se na starost v domovinsko svojo občino in zahteva preskrbljenja od tistih kmetov, kateri so njega delavsko silo morda pogrešali. — Na Slovenskem imamo povsod mnogo primerov za to. Naše ljudstvo sili sosebno v Ljubljano, Trst, Zagreb in Gradec, na starost pa se vračajo dotičniki in pomagajo množiti kmetu že itak neznosna bremena. Da starostno oskrbovanje, katero je kmetovalec dolžan dajati nepoznanemu občanu, ni Bog si védi koliko vredno, temu se v takih razmerah pač ni čuditi.

Predlogi poslancev Robič, dr. Pacák in Kaiser so torej jako umestni in želeti bi bilo, da se rešijo čim prej mogoče. Zlasti nam prija predlagana določba gledé pridobitve pristojnosti v kako občino. Po tem načrtu postal bode vsakdo, ki živi pošteno v kaki občini 5 let, tudi v to občino pristojen in ta občina imela bode dolžnost oskrbovati ga eventuelno na starost. Ta določba je gotovo pravična in nihče se jej ne bode upiral, izvzemši nekatere obrtne občine, kmetovalcu pa bode s tem jako pomagano.

Predlagatelji izjavili so v državnem zboru, da bi se morala zajedno z reformo zakona o domovinstvu izpremeniti tudi zakon o starostnem preskrbovanju. Vsak, kdor je le količkaj poučen, bode priznal, da je sedanje oskrbovanje onemoglih občanov, takisto v mestu kakor na deželi, jako nedostatno in izpremembe nujno potrebno. Nihče ne taji, da skrbi občina za onemogle svoje občane, ali pri današnjih razmerah, zlasti vsled upliva obrtnosti, ni smeti od občin preveč zahtevati. Treba bode organizovati starostno oskrbovanje po okrajih ali pa po deželah; le na tak način moči bode ustreči upravičeni želji, da bódi vsakdor, brez razločka stanu in rojstva, preskrbljen na starost in sicer preskrbljen pošteno in človeku primerno, česar o sedanjem načinu starostnega preskrbovanja ni móči reči. Zategadelj bi bilo prav iskreno želeti, da skuša državna uprava to zadevo rešiti čim prej mogoče.

Državni zbor.

Na Dunaji 18. februarja.

Zasedanje hiti h koncu, a o predlogu finančnega ministra, tikajočem se preustroja davkov še ni ne duha ne sluha. Morda se zgodi, da željno pričakovana predloga pride jutri v zbornico.

V včerajšnji seji sklenil se je konečno toli zaželeni in po našem vrlem, rodoljubnem poslancu Pfeiferju toli in opetovano zahtevani zakon v pomoč in podporo po trtni uši prizadetih vinogradnikov. Jeden up se je uresničil; vsaj nekoliko podpore se določa, da se prepreči uničevalno delovanje trtne uši, ali se vsaj pokončani vinogradi s časom zopet prirede in ponove. Začetek je storjen in če pripomorejo dežele, oziroma če nadaljuje država uspešno svoje delovanje in se ne ustavi na sredi pota, možno je, da se istotako, kot v Franciji, tudi pri nas s časom zopet oživi vinogradništvo.

Predsednik dr. Smolka otvoril je ob 11¹/₂ uri v jutro 116. sejo poslanske zbornice.

Ministerski predsednik Taaffe in finančni minister Steinbach odgovorila sta na več interpelacij, mej njimi poslednji na interpelacijo posl. Laginje in drugov o pobiranju davčnih in zemljiškoobveznih zastankov v Istri. Minister navaja, da je v prejšnjih desetletjih v Istri mnogo davkov zastalo. Ker sta bili vinski letini v zadnjih dveh letih precej ugodni, poskusila je uprava iste stare zastanke izterjati. Finančno upraviteljsko osebje pa se je v tem slučaju po njegovi izjavi obnašalo popolnem po postavnem propisu.

Pred prehodom na dnevni red predloži se še prošnja hišnih posestnikov v Tržaški okolici, da se odpišejo davki, o kolikor se je zgodilo za mesto samo, tudi za okolico. Prošnja se dovoljno podpre in priporoči vladi v dostojno upoštevanje kar najtoplejše.

Na to se predloži nasvet odseka tičoč se priboljškov in podpore po trtni uši prizadetim okrogom.

Posl. Muth izjavi svojo željo, da se izpolnijo zahteve zbora vinogradnikov, ki je bil v Nussdorfu. Našemu poslancu Pfeiferju vidi se predlog

LISTEK.

Bog vidi resnico, pa je ne pové kmalo.

(Resnična povest. Ruski spisal Lev Tolstoj.)
(Dalje.)

On jej vse pove. Ona pa reče: Kako pa bo sedaj?

On jej reče: Treba bo carja prositi. Ne more biti, da bi nedolžen poginil!

Žena mu pove, da je že predložila carju prošnjo, pa še ni nazaj prišla. Aksenov ne reče ničesar in se samo joče. Tedaj pa mu reče žena:

Nisem takrat, se še spominjaš, zastonj sanjala, da si postal siv. Glej v resnici si že postal siv od samega gorjá. Ko bi se ne bil takrat peljal!

Začela je prebirati njegove lase in rekla: Vanja, moj srček, ženi povej resnico: ali nisi tega storil? Aksenov reče: „In ti si dostikrat mislila name“, — zakrije se z rokama in se zjoka. Potem je prišel vojak in rekel, da se mora žena z otroki odstraniti. In Aksenov se je poslednjikrat poslovil od svoje družine.

Ko je šla žena ven, začel je Aksenov premišljati, kaj so oni govorili. Ko je premišljal, da je žena večkrat nanj mislila in ga izpraševala, če

je ubil trgovca, rekel je sam pri sebi: „Jasno je, da razun Boga nihče ne more vedeti resnice, in le Njega bo treba prositi in od Njega samo pričakovati milosti“. In od takrat je Aksenov prenehal prošnje pošiljati, nehal upati in je samo Boga prosil.

Aksenova so obsodili, da se pretepe in pošlje v prisilno delavnico. Tako so tudi storili. Pretepli so ga z biči, in ko so mu rane zašili, poslali so ga z drugimi prisiljenci v Sibirijo.

V Sibiriji, v delavnici, je živel Asenov 26 let. Lasje na glavi so mu postali beli kakor sneg, in brada zrasla je dolga, ozka in siva. Vsa veselost ga je minila. Začel je v dve gube tiho hoditi, govoril je malo, nikdar se ni smejal in često molil k Bogu. V ječi se je naučil čevljarstva in za pridelane novce kupil evangelije in čital je, kadar je bila v ječi luč; ob praznikih pa je hodil v jetniško cerkev, čital apostelje ter pel na koro — glas njegov je še bil vedno dober.

Predstojniki so Aksenova ljubili zaradi njegovega skromnega vedenja, tovariši jetniki pa so ga spoštovali in ga nazivali „starega očeta“ in „božjega človeka“. Kadar so hoteli v ječi za kaj prositi, — pošiljali so tovariši vsekdar Aksenova prositi načelníštvo, in kadar so nastali mej jetniki prepiri, takrat so vsekdar prišli k njemu pravdat se.

Od doma ni nihče pisal Aksenovu, in on ni vedel živi-li še njegova žena in otroci.

Prignali so novih jetnikov v ječo. Zvečer so se vsi stari jetniki zbrali okrog novih in je začeli izpraševati, kdo je iz kakega mesta ali vasi, in zaradi česa je kdo prišel. Aksenov pa je sedel na tlá poleg novincev in pobit poslušal, kaj kdo pripoveduje. Jeden novih jetnikov je bil visok, zdrav starček kakih 60 let, s sivo ostrizeno brado. On je pripovedoval, zakaj so ga vzeli. Govoril je:

Tako, bratci, ni nobeden nedolžen semkaj prišel. Vozniku se je odvezal konj od sanij. Razumeli, — govore! A jaz pravim: jaz sem hotel samo hitreje priti, — jaz sem odvezal konja. Da tudi voznik je moj prijatelj. Potem ga je nekdo ukral. Bile so tožbe, davno bi že bil moral semkaj priti, pa niso mi mogli dokazati, a sedaj me niso po pravici semkaj zagnali.

Dà, siromak, je bival v Sibiriji, pa ni dolgo živel...

Pa odkod si? uprašal ga jeden izmed jetnikov.

Mi smo iz mesta Vladimira, tamošnji meščani.

Ime mi je Makar, a imenujejo me Semenovič.

Aksenov je povzdignil glavo in uprašal.

A kaj je, nisi li slišal, Semenič, v mestu Vladimiru z Aksenovimi trgovci? So še živi?

nekoliko prenegotovo izražen, sosebno izraz „začasna potreba“ mu je nedostaten. Pri zakonu za odpis zemljiškega davka se je pokazalo, da si davčno osebo prav burokratično in strankarsko razlaga pojem začasne potrebe. Tudi mu ne ugaja, da se ozira ta zakon na deželno podporo. Nasprotno, zakon naj doleča svojelastno vso podporo in naj ne pričakuje stoprav odlokov deželnih zborov. Govornik meni, da vsa doslejšnja akcija z vladne strani nikakor ne odpomore sili, niti tega sedanjí zakoeski načrt ne stori, ker zahteva, da trtna uš že vse opustoši in je sila že po celih občinah razširjena, predno se dovoli državna pomoč. Država naj razpiše nekake premije v prenovljenje in popravo vinogradnikov. S posojili poskušati in ovirati pomoč, ni dobro, niti države vredno. Države dolžnost je, da pomore, ker s tem le reši svoje davčne objekte in čuva svoj kmetski stan, ki je jedua državnih podlag. Priporoča, da vlada blagohotno vsprejme njegove nasvete in opominja, da je današnji predlog prvi korak, da se pomore onemoglemu vienogradniku.

Poročevalec Marchet zagovarja predlog in priporoča, da se vsprejme.

Zakon vsprejme se na to neizpremenjen v drugem in tretjem čitanju.

Zbornica preide k drugi točki obravnave, k priznanju realne lastnosti radikovanih obrti.

Posl. Ryrle, ki je stavil predlog priporoča, da se vsprejme, istotako njegov tovariš Habermann.

Posl. Dobelhamer priporoča predlog ter želi, da se vsprejme in izroči obrtnemu odseku v obravnavo.

Posl. Svoboda priklapi še svoj predlog k prvemu in prosi, da se istotako vsprejme.

Na nasvet posl. Rogla se oba predloga izročita obrtnemu odseku v presojo.

Nadalje se je obravnaval vladni predlog o zemljejknjžnih odločitvah glede javnih cest in potov.

Posl. Dyk pozdravlja predlog, ki pomenja početek k preustroju zakonodajstva v zemljejknjžnem oziru.

Posl. Keil izjavi, da s § 4. ni zadovoljen, ker dopušta le odločitve do 50 gld.; oglašja torej za podrobno obravnavo svoj nasvet.

V podrobni obravnavi se §§ 1., 2. in 3. vsprejmo brez premene. K § 4. oglašja se prvi posl. grof Serenyi.

Govornik omenja, da je že v odseku stavil predlog, da so svota nastavi do 100 gld. mesto 50 gld. On bode torej glasoval za Keilov predlog, ker je uverjen, da radi tega tabularni upniki ne bodo trpeli nikdar škode. Juridičnih pomislov proti povišanju nikakih ne pozna niti ne priznava.

Da se ne bodo sklepale pogodbe le na videz, radi tega hoče glasovati za omenjeni predlog.

Posl. Keil stavi na to dotičin predlog in omenja utemeljitve grofa Serenyija.

Vladni zastopnik svetnik Hrousek meni, da vse to ruši obstoječe zasebno pravo. Take odločitve pa treba sklepati le tedaj, če se čuti obča potreba. Vlada je poizvedela, da se navadno nahajajo te odločitve pod 50 gld.; radi tega se vlada upira povišanju.

Kako, nisem slišal? Bogati trgovci so, škoda, da je oče v Sibiriji. Takoj se vidi, kako smo grešili. A zakaj si ti, očka, tukaj? Aksenov ni rad govoril o svoji nesreči: on je vzdihnil in rekel: Za svoje grehe bivam že 26. leto v prisilni delavnici. Makar Semenov reče: A kaj si vendar pregrešil?

Aksenov reče: „Ne bil bi začel tega pripovedovati“ in ne hotel bi dalje govoriti: pa drugi zaprti tovariši so pripovedovali novincu, kako je Aksenov prišel v Sibirijo. Pripovedovali so, kako je nekdo trgovca ubil in Aksenovu nož podtaknil, kako so ga zato po nedolžnem obsodili.

Ko je Makar Semenov to slišal, pogledal je Aksenova, udaril se z rokama ob kolena in rekel: No, čudno je! Glej, res čudno je! Postaral si se že, očka!

Zateli so ga izpraševati, zakaj se je začudil, in kje je videl Aksenova, pa Makar Semenov ni ni odgovoril ter samo rekel: Čudno, otroci, kje sta se mogla videti!

In pri teh besedah prišlo je Aksenovu na misel, če morebiti ta človek ne ve za tega, ki je ubil trgovca. Reče mu:

Ali si slišal, Semenič, poprej o tej tožbi, ali si videl mene poprej?

(Konec prih.)

Obravnava se na to prekine.

Posl. Schorn stavi nasvet, da se preustroje nekatere določbe zakona o izmerjenji, predpisu in pobiraji pridobninskega in dohodninskega davka pri železniških podjetjih v tem smislu, da se davki prisodijo posamnim občinam, preko katerih ozemlja vodi dotični železniški tir.

Posl. Riegler interpeluje ministerskega predsednika o pripuščeni izprašanih kovačev in praktikov k izvrševanju živinozdravništva.

Posl. Bartoli interpeluje ministerskega predsednika in pravosodnega ministra o nasilstvi hrvatske stranke v Istri.

V odsek 4 članov za uredbo zavarovanja proti ognju potom deželnega zakonodajstva izvolita se mej ostalimi tudi naša poslanca Povše in Šuklje. Seja se no to zaključí ob 5. uri popoldne.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. februarja.

Državni zbor

izročil je vladno predlogo glede draginskih priklad državnim in železniškodržavnim uradnikom ter slugam posebnemu odseku v poročanje. Odseku bode v prvi vrsti rešiti uprašanje, kako bi se dal določiti pravičen modus za razdelitev te gotovo dosti premajhne svote, zlasti ker se je bati, da bi razdelitev po krajevnih razmerah in osebnih potrebah prouzročila nepravilno razdelitev, kar bi bilo povod raznim pritožbam. V ta odsek voljeni so poslanci dr. Beer, dr. Kathrein in grof Pininski. Naši uradniki so veseli, da mej temi člani odseka ni posl. Kluna, ki je velik zagovornik draginskih priklad.

Punktacije.

Izjavo staročeskíh deželnih poslancev karakterizuje zlasti tista točka, kjer je govor o punktacijah, katere bode stranka odklonila, dokler ne bodo vse predloge izdelane. To točko pojasnjuje „Hlas Naroda“, kateri, odgovarjaje posamnim mladočeskíh napadom, pravi, da tudi, ako bi došle predloge danes pred deželni zbor, ne bi Staročehi zanje glasovali in ne bode vse dotlej, dokler ne bode Čehom zajamčeno popolna ravnopravnost. — „Narodni Listy“ trdijo, da je izjava staročeska in popustnost veleposestnikov dokaz mladočeske veljave.

Baron Desider Banffy

je bodoči predsednik ogerske poslanske zbornice. Mož je to sam povedal nekemu novinarju in zajedno tudi povedal, da se bode ministerstvo izreklo ž njim solidarno, to je, da bi odstopil grof Szapary, ako bi Banffy pri volitvi propal. Bodoči predsednik povedal je tudi, da po njegovi sodbi ni treba uvesti kloture, da se s tem onemogoči opozicijska obstrukcija, ker je hišni red dovolj dober, da je moči vzdržati red v zbornici. — Banffy govoril je še mnogo, dobrega utisa pa ni naredila ta izpoved njegova.

Vnanje države.

Sv. oče in francoski škofje.

Sv. oče dovolil je nekemu sotrudniku Pariškega časopisa „Petit Journal“ avdijenco, in se pri tej priliki izrazil o razmerah mej Francijo in francoskimi škofi tako-le: Vsi državljanje morajo stati na postavni podlagi. Žal mi je, da visoki dostojanstveniki francoski nečejo javno priznati, da se resno trudim za mir in blagostanje tega plemenitega naroda, ki je najstarejša hčer katoliške cerkve. — Pariški list „L'Evenement“ poroča, da je došlo francoski vladi neposrednim potem pismo sv. očeta, v katerem pismu prepoveduje papež izrecno volilni katekizem, sestavljen in izdan od nekaterih francoskih škofov. Radikalci porabili so ta katekizem večkrat v pikre interpelacije. Papež je s to propovedjo ustregel močno sedanjí vladi, škofom seveda ne.

Rumunske volitve.

Vladna stranka je pri volitvah v narodno zbornico zmagala tako sijajno, da je opozicija ukrenila, da v zbornico niti ustopila ne bode. Vlada to gotovo ne bode obžalovala, ker ve, da so opozicijo v ta ukrep primorali drugi razlogi, nego samo prepričanje, da so se vršile volitve nezakonito. Pri volitvah propadli so namreč vsi vodje opozicije, a brez priznanega voditelja, ki združuje razne elemente, ni nobeni stranki obstanka. Volitve same se res niso vršile posebno zakonito, kakor sploh še nikdar na Rumunskem, zategadelj nima opozicija mnogo povoda tožiti.

Angleška zbornica.

Razprava o adresi je jako mirna in stvarna. Liberalci in konservativci ogibajo se kolikor moči konfliktom. Posl. Redmond je sicer predlagal, naj vlada izpusti nemudoma vse irske političke kaznjence, obveljal pa ta predlog ni, a brez hrupa. Stranke se doslej niso hotele spreti zategadelj, ker bode v kratkem prišla v razpravo predloga o reorganizaciji irske uprave. Gladstone prišel bode pri razpravi o tej predlogi osebno v avrodbno zbornico, a tudi irski poslanci se pripravljajo za tisto razpravo, ki bode brez nobene dvojbe velepomembna za nove volitve v parlament.

Dopisi.

Iz Novega Mesta 17. februarja. [Izv. dop.] (Društveno življenje. — Vodnikova svečanost.) Akopram so nekateri o zmožnosti drugih le slabo sodeči samoljubi prorokovali propad vsega društvenega življenja in so kategorično trdili, da absolutno ni mogoče tukaj prirediti kake poštene igre ali druge produkcije ker hkrati manjka sposobnih močij, vendar se je baš letos začelo društveno gibanje lepše razvijati in črnogledi so se pokazali kot lažnjivi preroki. Ako tukajšnja „Vereina“ zamoreta kaj napraviti, zakaj bi odličnejša društva tega ne zamogla! — Dne 16. januarja priredila je čitalnica igro „Ravni pot, nar boljši pot“. Naši diletantje so svoje naloge tako izvršno izvršili, da smejo res ponosni biti in občinstvo je storilo le svojo dolžnost, ako jim je glasno izjavilo svoje priznanje.

Izvanredno slovesno vršila se je dne 1. febr. Vodnikova svečanost, katero sta priredila čitalnica in Dolenjsko pevsko društvo. V okusno sestavljenem koncertu sta prav dobro rešili svoji nalogi gospica J. Halter, ki je spretno igrala na glasovirji Sthör-ovo koncertno fantazijo „Domorodi glasi“, in gospica Marija Pavlovič, ki je nastopila zopet kot solopevka. Naudušeno a tudi upravičeno odobravanje pa je sledilo krasnemu dr. A. Dvořakovemu dvo-spevu „Zajata“, ki sta ga peli gospici M. Pavlovič in Matilda Mehora, in že znanemu a še vendar in vedno lepemu „Vencu Vodnikovih in na njega zloženih pesnij“. Pri tem sta Dolenjsko pevsko društvo in njegov zaslužni pevodja gospod V. Tuček zopet pokazala, da je z nekoliko trudom in resno voljo mogoče izvršiti tudi težavnejše reči in podati občinstvu lep umetniški užitek. Pohvalno je še omeniti prijaznega sodelovanja gospice A. Pajničeve in gosp. J. Hladnika, ki sta spremljevala na glasovirji pevske točke. Po koncertu bil je res sijajni elitni ples. Dostaviti mi je še, da je tudi Sokolov ples dne 13. t. m. privabil veliko občinstva v prostorne čitalnične dvorane in da bomo imeli ta predpust še dve lepi veselici, o katerih hočem ob svojem času poročati.

Iz Globasnice na Koroškem 18. februarja. [Izv. dop.] (Naš boj!) Iz vseh krajev naše mile slovenske domovine čujemo, kako naši ljubi nemškutarji pri novih srenjskih volitvah napenjajo vse sile, da bi si vzdržali vse dosedanje občinske zastoje ali pa si prisvojili še novih srenj, v katerih še niso dosedaj po svojem gospodovali. Pri tem naskoku na nas verne in zavedne Slovence delajo po dogovorjenem načrtu in skupno, liberalni Nemci, brezverni „bauernpuntarji“, in — kar nas najbolj boli — učitelji naših ljudskih šol, akoravno jim je najvišja šolska oblast na Dunaju in tudi deželna šolska oblast v Celovcu že l. 1882. vsako politično rovanje ostro prepovedala. Kjer je najhujša sila, tam priskoči liberalni nemškutarski stranki še kak imenitnejši gospod v cesarski službi na pomoč. Pravili so nam, da si je vsaj v tej stroki neutrudljiv c. kr. okrajni glavar v Celovcu Mac Nevin stekel še večje zasluge, kakor svoje dni v Ljutomeru na Štajerskem. Pri nas si je pa bivši tajnik srenjskega zastopa nadučitelj Peter Cenkelj mnogo prizadeval in potrudil, da bi se ovrgla njemu nepovoljna občinska volitev, a hvala Bogu ni se mu posrečilo. Njegov ugovor je c. kr. okrajno glavarstvo ovrglo in postavno izvoljeni novi odbor je bil potrjen. Dne 3. februarja so značajni odborniki jednoglasno izvolili vrlega in neustrašivega rodoljuba in poštenjaka gosp. Janeza Jakelj-na za svojega župana. Slava jim! Gromoviti možnarjev pok se je po končani volitvi razlegal po Podjurski dolini ter občini in sosedom poročal, da je prevažna županova izvolitev nam po volji v veselje in srečno dognana. To pa je seveda hudo zapeklo naše propadle nasprotnike. Da bi si svojo nevoljo nekoliko ohladili, sklenili so, na novo rovatí zoper našo prošnjo za slovensko šolo, za katero sta že lani prosila prejšnji občinski odbor in krajni šolski svet. Zopet se postavi naš nadučitelj, ki od našega slovenskega kruha živi, na čelo nemirnim rovašem. Pravijo, da je šel ali menda celo poklican bil v Celovec, poučevati se, kako mu je postopati in prepričati, da se ne uvede slovenščina v našo šolo, katero obiskujejo brez izjeme čisto slovenski otroci. Za mešetarja mu služi neki voznik, ki komaj nekaj nemških besed za silo lomi. Ta izdajica je po mogleju nadučitelja tekal od hiše do hiše in lovil ljudi, da bi se vendar podpisovali za „staro šolo“. Po vseh mogočih splet-

kah sta našli nekoliko podpisov. Vsedel se je na limanice celo mož, ki je lani podpisal prošnjo za slovensko šolo; sedaj se je dal šviga švaga prekaniti, ker ni imel toliko korajže, da bi ostal mož beseda. S časoma bodo naše ženske bolj pogumne, kakor moški: neka tukajšnja kmetica, katero je oni možicelj nagovarjal, da podpiše prošnjo za nemški pouk, je sitneža zapodila z — metlo od praga in hiše. Živela taka vrla Slovenka! Mi paradedni poprašujemo: Kaj bode več veljalo: ali pametna, postavna in pravična prošnja občinskega odbora in krajnega šolskega sveta, ali podpisi s pritiskom in z zvijačo ulovljeni po učitelju in njegovem mešetanju?

Domače stvari.

— (Deželni zbori) sklicani so s cesarskim patentom z dne 18. t. m. na 3. dan marca meseca. Isti dan bodo nadaljevali svoje zasedanje tudi deželni zbori, ki so se sešli v kratko zborovanje zadnje dni preteklega leta.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo predstavljala se bode dobro znana igra s petjem v petih dejanjih „Materin blagoslov“ ali „Nova Chonchon“, ki se je imela igrati preteklo nedeljo. Nekateri muzikalni uloge zložil je g. Förster. Gotovo bode ta priljubljena igra slovenskega repertoirja privabila mnogo občinstva.

— (Vabila za „Sokolovo“ maškarado,) katera je izdelala „Narodna tiskarna“, začela so se že razpošiljati. Gotovo se bode vsakdo razveselil, ko mu pride v roko ta „dokument“, ki bode še v poznih letih spominjal marsikoga prelepega in vselega večera, kakor ga je mogoče preživeti le na „Sokolovi“ maškaradi.

— (Za Sokolsko maškarado) delajo se že velike priprave in je soditi, da bode to jedna najlepših veselic in vredna naslednica dosedanjih maškarad. Znamenito za nas bode tudi to, da bomo ravno pustni torek slovo jemali ne le od vrtoglavega kurenta, ki je letošnji dolgi predpust gotovo jednim glave, drugim pa — mošnjček zmešal recte posušil, temuč tudi od staroslavne naše čitalniške dvorane, ker to bode gotovo zadnja plesna veselica, predno zapojeta „duet“ „lopata in kramp“. Zato se pa tudi nadejamo, da bode ravno na letošnjo maškarado prišli vsi, ki so sploh obiskovali čitalnico. — Vsi si hočemo dati ta večer „rendezvous“ pri maškaradi, da se poslovimo od stare čitalnice, ki je bila za nas Ljubljanske Slovenice res pravi „Narodni dom“.

— (Draginske doklade državnih uradnikov.) Iz uradniških krogov se nam piše: Kakor je obče znano, zadržuje marsikje, tako tudi v Ljubljani, stare državne uradnike, že davno doluživše 40. leto svojega poslovanja, jedino le aktivitetna doklada, da ne stopijo v pokoj. Dasi so zbog dragine in drugih okoliščin zlasti uradniki nižjih treh dijetnih vrst gmotne podpore v istini sila potrebni, vendar bi morali biti osobito v resnici vladi prav iz srca hvaležni, da ne bo dovolila stalne in ne večje draginske doklade, nego 500.000 gld. Ko bi se nakazala vsakemu, tudi staremu uradniku, še precejšnja stalna draginska doklada, prestopil ne bo potem nihče zaradi zgube dveh doklad v pokoj in doživeli bi avstrijski državni uradniki po pisarnah pravo pravcato Metuzalemovo starost, kajti v pokoj bi jih spravila le zadnja ljubica — bela smrt. — Ako pa naša vlada namerava istinito zboljšati gmotno stanje svojim uradnikom, izda naj takoj naredbo, po kateri bi izgubil aktivitetno doklado vsak uradnik, ki je prekoračil Rubikon 40-letnega službovanja. Uspeh take določbe bil bi velikansk in kmalu izpraznili bi se stoli pri zastarelih uradniških mizah, kamor bi se usele potem mlade, čile in čvrste moči, katere so tudi sposobne za izvršitev obilega in izbornega dela.

— (Sokolski jour-fixe) včeraj zvečer bil je prav dobro obiskan in jako živahen. „Sokol“ pokazal je zopet jedenkrat, da ima v svoji sredi vse elemente za veselo družbinsko zabavo in da mu ni treba segati po tuji pomoči. Petje pevskega kluba, v katerem so zbrani znani odlični pevci Ljubljanski, očaralo je tudi včeraj vse občinstvo. Izmej tamburaškega zbora točk dopadli sta posebno novi dve, v prvi vrsti „Odmevi domovinski“, venec narodnih slovenskih pesnij, katerega je poklonil gosp. Janko Macák v Trstu tamburaškemu zboru „Ljubljanskega Sokola“. To precej težko skladbo svirali so

tamburaši še dosti precizno in jo je občinstvo sprejelo s prav živahno pohvalo. Istotako Zajc-Farkašev „Frankopanko“. Najznamenitejša točka programa pa je bil komični prizor s kupleti, ki ga je iz prijaznosti predstavljal g. V. Jenič, ki nam je kot izborni komik znan iz „Čevljar barona“. V jako originalni, dobro zadeti maski predstavljal nam je „Ljubljanskega pohajkovalca“, ki išče primerne prostora za „Nar. dom“. Šaljivi kupleti vzbujali so mnogo smeha. Ves prizor in 8 ali 9 kitic kupletov izvajal je g. Jenič prav gladko in točno brez šepetalca. Kaj bi pač v takem slučaju storil marsikateri naših dramatičnih umetnikov? Stavimo jim gosp. Jeniča v vzgled. Tamburaški zbor spremljal je kuplete prav diskretno. G. Jeniču je občinstvo z burnim odobravanjem izrazilo svojo zadovoljnost. Reditelja večeru, brata Lilek in Pleiweis, smeta prav zadovoljna biti z uspehom lepo osnovanega večera. Početkom večera pozdravil je brat Pleiweis navzoče, po končanem vsporodu pa se je zahvalil podstarosta dr. Triller (starosta Hribar odšel je že prej zaradi bolehnosti) vsem sodelujočim in imenoval rediteljema prihodnjega večera brata dr. Rakeža in Ž. Auerja. Ko je bil končan vsporod, pričela se je živahna „tamburaška republika“ in so se vrstili improvizirani zbori, kvarteti in terceti na tamburah ter se je prav veselo končal lepi večer.

— (Pomiloščenje.) Izmej 79 kaznjencev, katerim je po cesarski milosti odpuščen ostali del kazni, katero bi morali še prestati, so štirje v kaznilnici na Ljubljanskem Gradu, dve pa v ženski kaznilnici v Begunjah.

— (Porotne obravnave) v Ljubljani prično se dne 29. t. m. Prvi dan sta na vrsti: Janez Dolinar in Franc Lavrič, oba zaradi uboja; dne 1. marca: Janez Prestor zaradi težkega telesnega poškodovanja in Jožef Bizjak zaradi tatvine; 2. marca: Valentin Huber zaradi težkega telesnega poškodovanja in tatvine; 3. marca: Alojzij Čebašek zaradi uboja in Franc Dežman zaradi težkega telesnega poškodovanja. Nekoliko obravnav odločenih je še poleg že imenovanih.

— (Pavliha.) Došla nam je 3. številka tega novega, zdaj jedinega šaljivega lista slovenskega. Z veseljem konstatujemo, da je vsebina prav mična, različna in dobra in da se tudi glede podob kaže lep napredek. Prav toplo torej priporočamo vsem prijateljem humorističnega berila ta list. Uredništvo in upravištvo je v Ljubljani (Krakovski nasip štev. 18.)

— (Ples tukajšnjih jednoletnih prostovoljcev) bode jutri zvečer na strelišči. Čuli smo pritožbe, da se je nekako preziralo pri vabilih narodne uradniške in trgovinske kroge. Jeli to slučaj — kali?

— (Občni zbor zadruge gostilničarjev, kavarnarjev, skuharjev in žganjetočnikov) vršil se je dne 16. t. m. v magistratni dvorani. Zadržni člani niso bili v jako mnogem številu zastopani, kar kaže, da se malo brigajo za svoje stanovske interese. Predsednik zboru, načelnik gospod Franc Ferlinz, podpravljal je navzoče in pričel zborovanje. Iz poročila o delovanju zadruge starešinstva je razvidno, kako je posloval začasni odbor zadruge. Poročilo potem opisuje kako se je pobirala sprejemnina članov po 5 gld. Od 226 članov zadruge, brez žganjetočnikov, kateri niso še pravilno vpisani, plačalo je vsprejemnino komaj sto članov. Od ostalih iztirjala se bode upravnim potom eksekutivno po mestnem magistratu. Zadržno starašinstvo je v petih sejah razpravljalo zadeve, tičeče se zadržnih članov. V prvi vrsti je gledalo na to, da preuredi dosedanja pravila, katera nikakor ne ugaajo razmeram zadržnih članov. Dosedanja pravila bila so bolj splošna a v obče nikakor niso ugajala razmeram, kakor so v Ljubljanskem stolnem mestu. Zatorej predlaga zadržno starašinstvo nova popravljena pravila. Občna želja je ustanoviti pomočniško blagajnico; se li bode ustanovila, o tem je sklepati današnjemu občnemu zboru. Tudi o tem, komu naj se da pravica izvrševati gostilničarsko, kavarnarsko ali drugo obrt, je zadržno starašinstvo razpravljalo obširno. Zadržno starašinstvo stoji, kar se tiče tega uprašanja, še zmirom na stališču, kakor vse gostilničarske in kavarnarske zadruge v Avstriji v obče, da je namreč treba vsakomur kateremu se hoče podeliti gostilničarska, kavarnarska obrt i. t. d. predložiti dokaz zmožnosti. Treba bode delovati postavim potem nato, da se uvede tudi za gostilničarsko obrt dokaz zmožnosti, kakor se tirja za

druge obrte. Srečno se je rešilo uprašanje zaradi proste prodaje piva in poročilo hvaležno omenja zasluge državnega poslanca Ljubljanskega stolnega mesta, g. Kušarja, kateremu izreka zbor svojo zahvalo. Kar posluje zadruge, podelilo se je 10 novih koncesij, dovolilo se je 20 zakupov, odobrila dva zastopnika, sedem koncesij za gostilničarsko obrt pa se je odvzelo ker jih dotičniki niso izvrševali. Poročilo vzel je zbor na znanje. Po kratki razpravi sprejmó se nova pravila, kakor je ista predložilo zadržno starašinstvo. Nasvet, ali se ustanovi bolniška blagajnica za pomočnike in pomočnice zadržnih članov, izroči se zadržnemu starašinstvu v pretres in poročanje. Po žrebu izstopijo iz odbora gg. Briski in Češnovar, iz mej namestnikov pa g. Franzot. Po nasvetu g. Kirbischa se vsi trije zopet volijo vsklikom in se zaključijo zborovanje.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 7. do 13. februarja 1892 kaže, da je bilo 30 novorojencev (= 50.8 ‰), 2 mrtvorojenca, umrlih 31 oseb (= 52.1 ‰), mej njimi 1 za vratico (davico), 9 za jetiko, 1 za hripo, 20 za različnimi boleznimi. Mej umrlimi je bilo 9 tujcev (= 29 ‰), iz zavodov 10 (= 32.2 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli za ošpicami 1, za vratico 2, za hripo 197.

— (Potres.) Včeraj v jutro, malo pred četrto uro, bil je čutiti precej hud potres v Mokronogu. Smer mu je bila od severo-zahoda proti jugu.

— (Iz Zagorja ob Savi) se nam piše: V nedeljo dne 14. t. m. se je volil osnovni odbor podružnice sv. Cirila in Metoda. Akoravno se niso razpošiljala posebna vabila, je vendar prišlo mnogo Slovencev in narodnjakov posebno iz Litije in Šmartina. Glavno družbo je zastopal not. koncipijent g. Gregorčič, ki nam je s svojim jednatim govorom razložil pomen družbe in na srce polagal, da nikdar ne zapustimo trdnjave, katero smo si sezidali, ampak se hrabro branimo do zadnje kaplje krvi in odločno odbijamo napade nasprotne stranke. Podružnica, v katere odbor so bili jednoglasno voljeni gg.: Medved, Weinberger in Poljšak, šteje čez 40 udov, katero število se bode pa do I. občnega zbora zdatno povišalo. Več o vsem po občnem zboru.

— (Osobne vesti.) Nj. Vel. cesar podelil je gosp. Franu Vodopivcu, profesorju na ženskem učiteljski v Gorici in okrajnemu šolskemu nadzorniku, naslov cesarskega svetnika. — Avskultantom za Štajerskem imenovan je g. dr. Karol Raab.

— (Akad. društvo „Triglav“ v Gradcu) priredi v soboto dne 20. t. m. svoje VI. izredno zborovanje z naslednjim vsporodom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Poročilo častnega soda. 4. Kritika k predavanju gosp. Drag. Schwaba. 5. Slučajnosti. Lokal: Hotel „Kaiserkrone“, Färbergasse. Začetek točno ob 8. uri zvečer.

— (Bekštanjska posojilnica v Ločah na Koroškem) imela je leta 1891, to je v šestem svojem upravnem letu, 151.575 gld. 91 kr. denarnega prometa. Pristopilo je na novo 31 zadržnikov, izstopilo pa 26 in šteje posojilnica koncem leta 1891. 321 zadržnikov, kateri imajo v deležih 4380 gld. in s pripisano dividendo 5074 gld. 86 kr. na dobrem. Hranilnih ulog uložilo se je 13.631 gld. 09 1/2 kr., izplačalo pa 15.077 gld. 21 kr., in je njih stanje z obrestmi vred koncem leta 46.975 gld. 73 1/2 kr., katere so uložene na 240 knjižicah. Stanje danih posojil pomnožilo se je za 4063 gld. in znašalo koncem leta 55.454 gld. 15 kr.; posojila dana so 272 zadržnikom in sicer na me-njice 50.954 gld. in na dolžna pisma 4500 gld. 15 kr., katera zadnja so uknjižena na zemljišča. Koncem leta ostalo je 649 gld. 40 1/2 kr. gotovine, čistega dobička pa 283 gld. 38 kr., ki se po sklepu občnega zbora pripiše k rezervnemu fondu poprejšnjih let. Koncem leta 1891. znašal je skupni rezervni fond 1742 gld. 99 1/2 kr. Hranilne uloge vsprejemajo se od vsakega in se obrestujejo po 4 1/4 ‰. Posojila dajejo se proti 6 ‰ na menice in proti 5 ‰ na dolžna pisma samo zadržnikom. Uradna dneva: nedelja in ponedeljek. Prošnje vsprejemajo se tudi druge dneve.

— (Vrbsko jezero) pri Celovci je še vedno trdno zamrznjeno iz se gospoda iz Celovca in iz bližnjih krajev hodi prav marljivo drsati.

— (Umrli je) dne 11. t. m. 6. g. Anton Domicelj, duhovnik v pokouju, v Št. Petru pri Gorici. Rajnik bil je vsekder iskren rodoljub in

Slovan. Do svoje zadnje ure bavil se je s politiko, kajti usoda Slovanov bila mu je draga nad vse in vsekdar. Naj v miru počiva! — V Srebernici v Bosni umrl je 14. t. m. vodja tamošnjega rudnika za srebro g. Ludovik Pogatschnig, rodом iz Tržiča.

Društvene veselice.

— (Narodna čitalnica na Ptui) priredi plesni venček v kostumih dne 28. februarja 1892. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina za osebo 50 kr., za obitelj 1 gld. Čisti dobiček za dijaško kuhinjo na Ptui.

— (Ljutomerska čitalnica) priredi v prostorih g. Vavpotiča v sredo 24. februarja t. l. plesni venček, v ponedeljek 29. februarja t. l. pa maškarado. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Narodno kmetijsko društvo v Dutovljah) priredi v 28. dan februarja t. l. v dvorani gospoda Petra Loserja veselico s sledečim vspevom: 1. Pozdrav. 2. H. Volarič: „Zastavi“, moški zbor. 3. S. Gregorčič: „Na potujeni zemlji“, deklamacija. 4. A. Nedvč: „Mili kraj“, moški zbor. 5. Dr. B. Ipavic: „V mraku“, moški zbor. 6. J. Ogrinec: „Kje je meja?“ izvirna gluma v jednem dejanji. 9. Ples. Mej posameznimi točkami vspeveda in pri plesu svira septet domače godbe. Ustopnina k besedi 20 kr., k plesu za gospode 80 kr., za gospe in gospiče 30 kr. Začetek točno ob 6¹/₂ uri.

— (Pevsko društvo „Adrija“ v Barokovljah) priredi v nedeljo dne 21. t. m. v dvorani g. Martelanca (gostilna „Pri lepem Trstu“) svojo veselico s petjem, igro in plesom. Vspev: 1. Iv. pl. Zajc: „Rojakom“, zbor. 3. Skalovič: „Tonici“ (polu zbor). 3. Hr. Volarič: „Domovini“, zbor s spremljevanjem orkestra. 4. „Bog Vas sprimi“, veseloigra v jednem dejanju. 5. „Čevljar in krojač“, šaljivi dvospev. 6. Šaljiva tombola. 7. Odmor. 8. Ples. Začetek ob 6. uri.

— (Hrvatski čitalnici v Opatiji in v Voloskem) priredita dne 24. t. m. skupno plesno zabavo v prostorih čitalnice v Opatiji. Svirala bode godba polka Jelačićevega iz Reke. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina 1 gld., za obitelji 1 gld 50 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 18. februarja. Finančna ministra dr. Steinbach in Weckerle imela sta danes opetovane konference.

Lvov 18. februarja. Deželni odbor predložil bode deželnemu zboru načrt za akcijo v pomoč stradajočim v Galiških zapadnih okrajih.

Benetke 18. februarja. V Forenci napadla je množica orožnike ob priliki, ko se je iztirjeval davek. Trije orožniki so mrtvi, štirje pa ranjeni. Potem zažgali so izgredniki občinsko hišo. Odšli sta dve kompaniji vojakov v Forenci.

Peterburg 18. februarja. V guberniji Omsk nastale so kužne bolezni. Na povelje carjevo podalo se je tja več zdravnikov.

Pariz 18. februarja. Avstrijski generalni konzul Pitner naznanil je francoskem generalnemu residentu v Tunisu dohod cesaričinje vdove nadvojvodinje Štefanije.

Madrid 18. februarja. Po odredbi vojnega ministra pričela se bode obravnava proti 183 zaprtim anarhistom početkom bodočega meseca pred vojnim sodiščem v Cadixu. V okolici Madrida prikazale so se zopet čete pod vodstvom anarhistov. Orožniki so jih razkropili v gorovje.

Dunaj 19. februarja. Zdravje nadvojvodinje Marije Valerije se trajno zboljšuje.

Pariz 19. februarja. Vsled včerajšnjega glasovanja bode Freycinet danes izročil demisijo vsega kabineta.

Razne vesti.

* (Dobitki razstavne loterije Prške.) Po 50 gld. so zadele: Serija 1001 šte. 8, ser. 7911 šte. 6, ser. 5815 šte. 79, ser. 2362 šte. 30, ser. 6690 šte. 35, ser. 5172 šte. 16, ser. 5221 šte. 76, ser. 1388 šte. 91, ser. 3626 šte. 87, ser. 3935 šte. 87, ser. 1011 šte. 31, ser. 272 šte. 8, ser. 2560 šte. 42, ser. 1784 šte. 77, ser. 4050 št. 7, ser. 2984 št. 53, ser. 5969 šte. 100, ser. 2137 šte. 72, ser. 7738 šte. 70, ser. 1384 šte. 49. Po 20 gld. so zadele: Serija 1445 šte. 21, ser. 4219 šte. 26, ser. 6212 šte. 97, ser. 4576 šte. 83, ser. 5780 šte. 23, ser. 7920 šte. 33, ser. 373 šte. 80, ser. 5074 šte. 57, ser. 4439 šte. 94, ser. 6365 šte. 53, ser. 3731 šte. 46, ser. 1464 šte. 96, ser. 2904 šte. 45, ser. 7917 šte. 94, ser. 5147 šte. 85, ser. 5388 šte. 14, ser. 5504 šte. 60, ser. 6480 šte. 83, ser. 924 šte. 19, ser. 3702 šte. 60, ser. 6530 šte. 11, ser. 2418 šte. 84, ser. 2812 šte. 100, ser. 7017 šte. 44, ser. 1642 šte. 97, ser. 5763 šte. 80, ser. 2637 šte. 23, ser. 6564 šte. 62, ser. 6130 šte. 36, ser. 7699 šte. 59, ser. 7078 šte. 59, ser. 2540 šte. 78, ser. 7338 šte. 96, ser. 1179 šte. 93, ser. 1396 šte. 82, ser. 5419 šte. 51, ser. 7522 šte. 47, ser. 3915 šte. 15, ser. 3586 šte. 86, ser. 6334 šte. 60, ser. 1614 šte. 94, ser. 1894 šte. 54, ser. 4666 šte. 67, ser. 389 šte. 33, ser. 2733 šte. 90, ser. 240 šte. 19, ser. 7666 šte. 1, ser. 4099 šte. 88, ser. 54 šte. 61, ser. 1685 šte. 47. Po 10 gld. zadelo je vseh 100 števil serij 202 in 6070. Po 5 gld. zadelo je vseh 100 števil nastopnih serij: 5510, 5262, 7353, 6151, 2930, 3747, 928, 4590, 2045, 7867, 566, 5663, 2087, 3920, 5942, 2693, 5637, 842, 5993, 6922.

* („Die neuen Zolltarife“) je naslov knjižici, ki je izšla na Dunaji v zalogi L. Weissa in obravnava nove carinske tarife pri uvažanju v prometu mej Avstro-Ogersko in Nemčijo, Italijo, Belgijo in Švico. Pregledno so sestavljeni v raznih kategorijah stari carinski tarifi poleg novih. Knjižica, kateri je cena 50 kr., utegne dobro služiti vsakemu, ki se zanima za to stvar, še bolj pa onim, ki jo potrebujejo.

* (Za hripo umrl je) v Peterburgu te dni znani afriški potovalec Viljem Junker.

* (Spomenik zgraditelju železnice čez Brenner.) Letos v avgustu bode 25 let, odkar se je odprla železnica čez Brenner, ki spada mej najzanimivejše gorske železnice. Pri tej priliki postavil se bode nje zgraditelju Karolu pl. Etzel-u na vrhu Brennerske soteske primeren spomenik.

* (Umorjena dedinja.) V mestu Roubaix v Belgiji našli so bogato vdovo Lemaitre umorjeno v njenem stanovanju. Morilec zažgal je pohištvo, da bi izbrisal tako sled, a to se mu ni posrečilo. Vdova poledovala je še le pred kratkim 200 000 frankov in je imela dedščino shranjeno v železni blagajnici, katero je ulomil morilec in odnesel vse vrednostne papirje.

Narodno zdravilo. Tako se smé imenovati boleti utešujoče, mišice in živce krepujoče, kot mazilo dobro znano „Moll-ovo francosko žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zaloga po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 2 (42-3)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijne srečke 17. februarja.
V Brnu: 25, 83, 50, 71, 21.

Tuji:

18. februarja.

Pri **Mališci**: Ficht, Fucks, Trebitsch, Pfeifer, Signer, Löffler, Atlas, Stan, Brüll, Koch, Higner z Dunaja. — Jordan, Marković, Spindler iz Trsta. — Neubauer iz Plzna. — Haselsteiner iz Gradca. — Holz iz Reke. — Petrič, Vernig iz Vrhnike. — Hartman iz Praga.

Pri **Slovani**: Schöller, Rundakopf, Schmidt, Nowak, Gebhardt, Kraus, Klutz, Schott, Mertens, Handsdorf z Dunaja. — Bulich iz Trsta. — Sirola iz Zagreba.

Pri **južnem kolodvoru**: Seulin iz Rakeka. — Böhm iz Ljubljane. — Cimadori iz Trsta.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
18. febr.	7. zjutraj	715.8 mm.	-1.2° C	sl. jzh.	snež.	6.50 mm.
	2. popol.	722.7 mm.	-1.2° C	sl. jzh.	snež.	
	9. zvečer	726.0 mm.	-2.4° C	sl. jzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura -1.6°, za 1.3° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 15. februarja 1892.

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	409,420.000 gld.	(— 12,350.000 gld.)
Zaklad v gotovini	246,442.000 "	(— 33.000 ")
Portfelj	137,014.000 "	(— 13,527.000 ")
Lombard	26,294.000 "	(— 1,182.000 ")
Davka prosta ban-		
kovčena rezerva . .	47,374.000 "	(+ 9,591.000 ")

Dunajska borza

dne 19. februarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	94.55	94.50
Srebrna renta	94.05	94.00
Zlata renta	111.20	111.00
5% marčna renta	102.75	102.65
Akcije narodne banke	103.2	103.5
Kreditne akcije	307.00	306.00
London	118.30	118.30
Srebro	—	—
Napol.	9.38	9.38 1/2
C. kr. cekini	5.58	5.58
Nemške marke	57.92 1/2	57.95
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	138 gld. — kr
Državne srečke iz l. 1864	100	182 50
Ogerska zlata renta 4%	—	107 60
Ogerska papirna renta 5%	—	102 35
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123 25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115 50
Kreditne srečke	100 gld.	185 50
Rudolfove srečke	10	20 25
Akcije anglo-avstr. banke	120	156 50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	237 —

MAGGIJEVA zabela za juhe

je zanimiva novost na tržišču z živili ter se dobiva v steklenicah po 45 kr. pri Ivanu Luckmann-u v Ljubljani. (20-10)

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja o britki izgubi nepozabnega nam soproga, oziroma očeta in tasta, blagorodnega gospoda

Ignacija Šumi-ja

za mnoge darovane krasne vence, za častno spremstvo k zadnjemu počitku izrekamo tem potem vsem sorodnikom, prijateljem in znancom od blizu in daleč, posebno pa p. n. someščanom Kranjskim, tukajšnjemu slavnemu gasilnemu društvu in gg. soobratnikom iz Ljubljane in Škofje loke najglobokejšo zahvalo.

V Kranji, dne 19. svečana 1892.

(170)

Zalujoči ostali.

Najboljši sifoni

postavno legirani

pristroni za soda-vodo

za samotvorno in

tekočo ogljikovo kislino

prodaja leta 1814 ustanovljena, s prvimi darili odlikovana

ces. kralj. dež.-priv.

(146-5)

tovarna

Karl Pochtler Dunaj, VII., Kaiserstrasse št. 87.

Centki zastoj in frankovano.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.

Dobiva se v lekarnah.

Ta obliž dobiva se le v največji velikosti po 60 Kr.

Zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.

Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

(524) **Meldling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel, v Rudolfovcu S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu na Koroškem C. Manner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbutergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.